

Edition Schott

Mikis Theodorakis

1924-2007

Suite No. 1

for piano and orchestra
pour piano et orchestra
für Klavier und Orchester

AST 61 (1949-1955)

Piano reduction by / Partition pour piano par / Klavierreduktion von
Dimitris Michas

ED 22590

IS/MN 979-0-001-16126-8

PREVIEW
Low Resolution

www.schott-music.com

 SCHOTT

Mainz · London · Berlin · Madrid · New York · Paris · Prague · Tokyo · Toronto
© 2016 SCHOTT MUSIC GmbH & Co. KG, Mainz · Printed in Germany

PREVIEW
Low Resolution

PREVIEW
Low Resolution

First performance / Création / Uraufführung:
1957, Athens (GR)

First recording / Premier enregistrement / Ersteinspielung:
His Master Voice MINOS/EMI GBLP 101

Duration / Durée / Dauer:
25'

Σουΐτα αρ. 1 για πιάνο και ορχήστρα

Ο Θεοδωράκης έφτασε στο Παρίσι από την Αθήνα το Φθινόπωρο του 1954. Ευθύς μόλις εγκαταστάθηκε στο διαμέρισμά του στην 19 rue de Penthéonre πήρε την απόφαση να γράψει μια σειρά Σουΐτες για ορχήστρα και διάφορα όργανα σαν σόλο. Είχε αρχίσει να σκεφτεί να γράψει το Πανηγύρι της Αση-Γωνιάς όταν μετά από δυο-τρεις σελίδες ακολουθώντας τη ροή της μουσικής οδηγήθηκε στη σύνθεση ενός νέου έργου, αυτού που θα ονόμαζε Σουΐτα αρ. 1.

Η μουσική και ιδιαίτερα η τεχνική του ωριμότητα είχε κάνει μεγάλα βήματα. Το πρώτο έργο για ορχήστρα που τη σύνθεσή του ξεκίνησε δέκα χρόνια ενωρίτερα, στα μουσικά του ακούσματα ήρθαν να προστεθούν δημοτικές μελωδίες και τραγούδια κατά την πρώτη του επαφή στην Κρήτη, στα 1949.

Έτσι η νέα σύνθεση γεννήθηκε υπό τον ασπασμό της Κρητικής μουσικής. Στο πλαίσιο τα καινούρια μουσικά ακούσματα και τις νέες τεχνικές που γνώριζε από το 1950 έως το 1954.

Είναι τελικά ένας ύμνος στον θεό του Χορού με αποκορύφωση στο τέταρτο μέρος μια βαθειά διείσδυση σε περιοχές ακραίων ρυθμικών, αρμονικών και ορχηστρικών αναζητήσεων με πρωταγωνιστή το σόλο πιάνο το οποίο διεισδύει μέχρι το τέλος έως τη λυρική απλότητα του Finale.

Μετά το σόλο πιάνο ο συνθέτης ξεκινάει το δεύτερο μέρος, το οποίο ονομάζεται Εξόδος. Δημιουργώντας μια μουσική Εξόδο που αποτελείται από διάφορα όργανα.

Theodorakis wrote Suite No. 1 for piano and orchestra in 1954. As soon as he was installed in his apartment at 19 rue de Penthéonre he decided to compose a series of suites for different instruments and orchestras.

When writing Suite No. 1 for piano and orchestra, the score of the Fete of Asi Gonia, which he had written in 1949, was still in his mind. He was then in the composition of a new work which he called Suite No. 1.

His musical language had considerably matured since his first composition in 1945. In the meantime, his musical experiences were enriched by the folk music and dances which he heard during his first contact with the Cretan music in 1949.

The new composition was born under the constellation of the Cretan music, encompassing the composer's new musical experiences, as well as the new techniques, he discovered and studied from 1950 to 1954.

The work constitutes a hymn to the god of dance reaching a climax in the fourth movement. At the same time it explores extensively extreme rhythmic, harmonic and orchestration possibilities casting the solo piano in the role of the protagonist in its full range: from a percussion instrument to the lyrical simplicity of the finale.

After the solo piano, the composer remembers his ancient Greek tragedy scores and creates a musical exodus with an unadorned use of the brass instruments.

(Translation: George Panagiotou)

Suite n° 1 pour piano et orchestre

Theodorakis arriva d'Athènes à Paris en automne 1954. A peine se fut-il installé dans son appartement au 19 rue de Penthièvre qu'il prit la décision d'écrire une série de Suites pour orchestre et différents instruments solo. Il avait commencé à mettre au net la partition de la fête d'Assi-Gonia quand, au bout de deux ou trois pages, le cours de l'œuvre l'incita à une nouvelle composition, celle qu'il allait intituler Suite n° 1.

Sa musique, en particulier sa technique parvenue à un haut degré de maîtrise, s'était développée à grands pas depuis sa première œuvre pour orchestre dont la composition remonte à dix ans auparavant, en 1945. Entre-temps, ses sonorités musicales s'étaient enrichies, alliées à des mélodies démotiques et à des danses abordées lors de son premier voyage en Crète, en 1949.

Ainsi, la nouvelle composition naquit sous la constellation de la Musique nouvelle pour cadre les sonorités musicalement neuves et les techniques fraîchement mises à l'étude de 1950 à 1954.

Elle constitue finalement un hymne à la divinité de la danse, culminant dans le quatrième Mouvement, en même temps qu'une plongée colorée dans les techniques extrêmes en matière de rythmes, d'harmonie et d'orchestration, où le piano solo joue dans toute sa gamme: d'instrument percussif à l'instrument lyrique du Finale.

Au terme du solo pianistique, c'est à nouveau la tragédie antique que le compositeur crée un Epilogue musical marqué par des sons de trompette.

(Traduction: Anne Lhassa)

Suite Nr. 1 für Klavier und Orchester

Im Herbst 1954 kam Theodorakis von Athen nach Paris über. Nachdem er sich in seiner Wohnung in der Rue de Penthièvre 19 eingerichtet hatte, entschied er sich, eine Reihe von Suites für Orchester und verschiedene Soloinstrumente zu komponieren. Ausgehend von einer Skizze für die Feste von Assi-Gonia führte er die Partitur von „Das Fest der Assi-Gonia“ fort und schuf so sein neues Werk, die Suite Nr. 1.

Seine Kompositionstechnik hatte sich allerdings seit seiner ersten Orchesterkomposition stark entwickelt, einschließlich neuer Harmoniken und Rhythmen, auch der Bekanntschaft mit Volksmelodien und -tänzen seit seines ersten kretischen Kontakts mit der Insel Kreta 1949. So entstand auch dieses neue Werk als Ergebnis des kretischen Einflusses und einer zwischen 1950 und 1954 neu erprobten Kompositionstechnik.

Die Suite Nr. 1 ist eine Hymne an die Göttlichkeit des Tanzes, kulminierend im vierten Satz. Gleichzeitig lotet sie sämtliche Möglichkeiten extremer Rhythmik, Harmonik und Orchestration aus, um das Klavier als Soloinstrument mit all seinen Möglichkeiten in den Vordergrund zu stellen: vom Schlaginstrument bis hin zur lyrischen Schlichtheit des Finales.

Nach dem Verstummen des Klaviers erinnert der Komponist sich seiner Partituren zu den antiken Tragödien in einem Epilog markanter Bläser Signale.

(Übersetzung: Andreas Krause)

Orchestra

Piccolo

2 Flutes

3 Oboes

3 Clarinets in B $\flat$

Cor anglais

3 Bassoons

4 Horns in F

4 Trumpets in C

3 Trombones

1 Tuba

Tiimpani

Percussion: Celesta

(4 players) Glockenspiel

Xylophone

Triangle

Suspended Cymbal

Tambourine

Side drum

Small drum

Bass drum

African drum

Tam-tam

Con

Woodblock

C

Violins

Violas

Cello

Suite No. 1

for solo Piano and Orchestra

Mikie Theodorakis

* 1925

I tacet

II

Andante moderato $\text{♩} = 65$

Piano Solo

p

Orchestra

p

3

Das widerrechtliche Kopieren von Noten ist gesetzlich
verboten und kann privat- und strafrechtlich verfolgt werden.
Unauthorised copying of music is forbidden by law,
and may result in criminal or civil action.

5

Musical score for measures 5 and 6. The score is written for piano (p) and features a complex, multi-measure rest in the right hand. The left hand plays a series of chords, with some notes marked with accents (>). The dynamic marking *mf* is present. The key signature is one flat (B-flat major or D minor).

7

Musical score for measures 7 and 8. The score continues with complex, multi-measure rests in the right hand and chords in the left hand. The dynamic marking *mf* is present. The key signature is one flat (B-flat major or D minor).

Musical score for measures 9 and 10. The score continues with complex, multi-measure rests in the right hand and chords in the left hand. The dynamic marking *pizz* (pizzicato) is present. The key signature is one flat (B-flat major or D minor).